

ВЕЧНА ДРУЖБА — ДРУЖБА НАВІКИ!

18 березня — 20-річчя РАДЯНСЬКО-БОЛГАРСЬКОГО ДОГОВОРУ ПРО ДРУЖБУ, СПІВРОБІТНИЦТВО І ВЗАЄМОДОПОМОГУ

«Има едно име, що вечно живе
и в нашта история кат легенда греј.
О Шипка!»

Ив. ВАЗОВ.

Щира дружба давно єднає болгарський народ і народи нашої Вітчизни. Вона бере свій початок ще відтоді, як у 1877—78 роках російські війська допомогли болгарам звільнитися від турецького ярма.

В наш радянський час ця дружба ще більше зміцніла і розцвіла. Економічні, політичні і культурні зв'язки єднають Болгарію з Радянським Союзом. Кіровоградці дружять з трудівниками Толбухінського округу, часто обмінюються делегаціями.

На фото: гості з Толбухінського округу на Кіровоградській землі.

Фото В. КОВПАКА.

РОСИЦА — ДЕЛЕГАТКА

Коли дивишся в очі теплі й спокійні, згадується пісня, в якій говориться, що життя починається в 17 років...

На порозі дівочої зрілості прийшло і довір'я, найбільша радість. Вона обрана делегатом на комсомольський з'їзд. Від хвилювання очі Росиці блищать, і все пульсує одна думка: за що така мені честь. Мала і особливо скупа її піонерська і комсомольська біографія. І всетаки...

Тоді була осінь, але в душі малою чорноокою дівчинка буяла весна. В той день в хаті було багато квітів. Росица знала, що квіти були для неї і тому посміхалася. А коли звільнилася від гарячих материних обіймів, серйозна і урочиста 9-річна Росица, поправивши піонерський галстук, урочисто вимовила перед наймилішими матір'ю, батьком і бабусею першу свою клятву: «З честю буду носити червоний галстук, добре вчитися, щоб стати справжньою людиною...»

Після? Після йдуть скупі піонерські згадки. Найкращими з них є згадки про роки, проведені в Свилені.

Спливли роки, відлунали ігри. Моряки корабля «Сливен» рапорту-

ють, потім капітан назвав перше ім'я... Росица, хвилюючись, одержує комсомольський квиток...

З тією дорогою червоною книжечкою біля серця повернулася до Старої Загори. До неї шанобливо ставилися в школі. Закінчили успішно 8-й клас, стала улюбленицею вчителів та учнів.

Почалися напружені дні навчання. Вона відвідує математичну школу, історико-краєзнавчий гурток, курси по вивченню російської мови, ходить на засідання учнівського комітету. Минулого року Росицу Чернєву обрали секретарем учнівського комітету комсомолу. Жодна рука не піднялася проти, коли назвали її прізвище.

Важко бути секретарем такої великої комсомольської організації, але дівчинка не злякалася. Навряд чи ще була щасливіша людина від неї в той день, коли їхня комсомольська організація одержала окружний перехідний Червоний прапор. А згодом, через кілька місяців, вона одержала диплом за добру роботу під час літніх канікул на честь XI з'їзду.

На порозі зрілості прийшло й довір'я.

Вида ХРИСТОВА.

«Народна младеж».

Це середнє училище

«Гео Мілев»,

Стара Загора.

ІДКО ЯКИЙ ПРАПОР МАЄ ТАКУ ЛЕГЕНДАРНУ ПОПУЛЯРНІСТЬ, ЯК САМАРСЬКИЙ СТЯГ.

Він пройшов усі воєнні шляхи генеральної битви протягом 1877 року за звільнення Болгарії від турецького ярма. Одна лише легендарна оборона Шипки забезпечила йому почесне місце серед дорогих історичних реліквій. 7500 захисників Шипкинського перевалу, ополченці і російські воїни, 21 серпня відбили за один день 11 навалних атак 45-тисячної армії турецького паши Сулеймана.

САМАРСЬКИЙ ПРАПОР

В цій битві ополченці довели, що болгари можуть високо тримати свій прапор, який вручили їм громадяни міста Самари (тепер Куйбишев) з побажанням від усієї Росії, щоб цей прапор був гідним болгарських національних знамен.

Через півтора місяця, 7 липня 1877 року самарський стяг мав на вулицях звільненої

САМАРСЬКИЙ ПРАПОР

древньої столиці Болгарії Велікого Тирново.

Самарський прапор пройшов через десятки боїв на засніжених Балканах 1878 року і закінчив свій шлях перемогою...

Петя ЦОЛОВА.

«Народна младеж».

ВСЕСОЮЗНА ПАРАДА ШКОЛЯРІВ

Всесоюзне товариство «Знання» разом з Міністерством освіти СРСР, Міністерством вищої і середньої спеціальної освіти СРСР, ВЦРПС і Академією наук СРСР у квітні цього року проведуть всесоюзну хімічну і фізико-математичну олімпіаду школярів.

Юнацькі природничо-наукові олімпіади стали в нашій країні масовими. У шкільних, районних, міських і обласних змаганнях беруть участь сотні тисяч юнаків і дівчат. Олімпіади підвищують інтерес школярів до наук, подають їм допомогу у виборі професії, дозволяють відібрати найбільш талановиту молодь у хімічній, фізико-математичній і технічній вузів країни.

На всесоюзну олімпіаду, яка відбудеться з 19 по 24 квітня, запрошуються 1800 переможців обласних, крайових і республіканських олімпіад. Всесоюзну олімпіаду по хімії буде проведено у Вільнюсі, по фізиці — в Єревані, по математиці — в Ленінграді. Президія правління товариства «Знання» запропонувала своїм науково-методичним радам взяти активну участь в організації всесоюзної олімпіади. Будуть направлені спеціалісти для читання лекцій учасникам олімпіади про найновіші досягнення хімії, фізики, математики, подання їм методичної допомоги. Встановлюються призи Всесоюзного товариства «Знання» для учнів — переможців всесоюзної олімпіади.

(Кор. ТАРС).

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рік видання IX. ● № 32 [888]. ● СУБОТА, 16 БЕРЕЗНЯ 1968 РОКУ. ● Ціна 2 коп.

ЗЛІТ МОЛОДИХ РОБІСЬКОРІВ

19 березня 1968 року в Кіровограді в приміщенні центрального лекторію відбудеться перший обласний зліт молодих робісцькорів. Початок о 10-й годині.

РАДЯТЬСЯ КОМСОМОЛЬСЬКІ КЕРМАНІЧІ

Чотири дні в обласному центрі тривав семінар перших секретарів райкомів та міськкомів ЛКСМУ. Ватажки молоді радилась, як мають працювати напередодні комсомольських іменних, якими шляхами вести юнь, щоб взяти якнайвищі рубежі в ювілейному році. Про завдання комсомольських організацій області до 50-річчя Ленінського комсомолу розповів на семінарі перший секретар обкому ЛКСМУ М. Сиротюк. Питання організаційно-політичного зміцнення первинних комсомольських організацій, подальшого удосконалення стилю і методів роботи комітетів комсомолу порушив у своєму виступі секретар обкому ЛКСМУ М. Гайдамака. Про головні напрямки і особливості ідейно-політичної роботи

комсомольських організацій у зв'язу з підготовкою до 50-річчя Спілки говорила на семінарі секретар обкому ЛКСМУ Т. Лашевська. Як добирати, здійснювати розстановку, виховання і навчання кадрів — це було основною темою бесіди завідуючого відділом комсомольських організацій обкому комсомолу В. Долинака.

Учасники семінару вели розмову про діяльність комітетів комсомолу по пропаганді ідей марксизму-ленінізму, політики партії, по організації політичного навчання молоді, про поліпшення лекційної пропаганди, діяльність груп ентузіастів, які взялися за створення історії комсомолу Кіровоградщини, про участь комсомольських організацій шкільної області в республікан-

ському огляді, присвяченому ювілею Спілки. Комсомольські ватажки побували в колгоспі імені XX з'їзду КПРС Кіровоградського району, ознайомилися з досвідом роботи комсомольських організацій артілі. Вони також були гостями в кіровоградських воїнів, на обласній сільськогосподарській дослідній станції.

В роботі семінару взяли участь і виступили завідуючий сектором ЦК ЛКСМУ Л. Тупіченко, завідуючий промислово-транспортним відділом обкому КП України В. Спренжин, відповідальний працівник обкому ЛКСМУ.

На знімку: учасники семінару на сільськогосподарській дослідній станції. Зустріч з кращою дояркою Ніною Богінською.

Місто Толбухін — ПОРЯД

МІСЬКІ УРОЧИСТІ ЗБОРИ

Вчора в Кіровограді в залі центрального лекторію відбулися урочисті збори представників трудящих міста, присвячені 20-річчю підписання радянсько-болгарського договору про дружбу, співробітництво і взаємодопомогу. З доповіддю виступив голова обласного товариства радянсько-болгарської дружби О. К. УСТИНЧИК.

В роботі зборів взяли участь секретар Кіровоградського міського КП України А. Д. СУХАЧОВ, заст. зав. відділом пропаганди і агітації обкому партії І. П. ОЛІФІРЕНКО, болгарський пілот, який навчається в ШВЛП, Дмитро Косто ТЕРЩЕВ та його друзі по навчанню. Збори прийняли вітальні листи ЦК КПРС і ЦК КП України.

НОВОПРАЗЬКИЙ ПРОМІНЬ

... Вітер зірвав з вітрини «КП» старий плакат. Потім сільські прожектористи розмістили там дві карикатури. Критикували тракториста, який, напившись оковитої, цілу зміну не лагодив причинний інвентар. Мініатюрою зачепили і бешкетника. Наступного разу вітрина «КП» була знову затулена подібними матеріалами...

Розповідю про це Олександр Карпенку, ватажкові прожектористів новопразької артілі імені Леніна.

— Ми теж не минаємо окремих осіб, — мовить він. — Закінчив оце Микола Каліушко школу. Блукав вулицями села, ніде не працював. Катерина Кравцова спробувала бути трактористкою, потім — шофером, потім — продавцем. Але всюди вона була лише гостем. От і перепало цим «героям». Та не це стало головним у нашому наступі.

Справді, наступальна позиція колгоспних прожектористів значно вища. Дізнався Олександр, що на тваринницькій фермі недбайливо зберігають корми для худоби. Одразу згуртував рейдову бригаду. До її складу ввійшли члени штабу «КП», ветлікар І. Худяков, начальник сторожової охорони О. Рудий. Прожектористи побачили в тваринницькому містечку розкидану в багнюці соломку, січку. В іншому місці — поповнений інвентар, купи з'їдів, багнюку біля вхідних дверей.

Про все це члени рейдової повідомили в записці правлінню артілі. А Олександр Карпенко використав свої звичувальні фотознімки, готуючи черговий номер листівки «Комсомольського прожектора». Недоліки були усунуті.

Іншого разу прожектористи завітали на будівельний майданчик. Майстри мілжолгосп-

буду якраз закінчили вкривати шифером дах нового пташника. Але зробили це так, що наступного дня в приміщенні лежали купи снігу. Знову було фотозвинування, знову була розмова з правліннями.

В цьому році прожектористи побували також у зернохвищах колгоспу, в містечку механізаторів, перевіряли, як підготовлено до весняних польових робіт механізми, насіння. І цього разу матеріали рейдової були дійовими.

Переглядаєш щоденник ро-

боти штабу «Комсомольського прожектора», фотоматеріали і переконуєшся, що прожектористи побували на кожній ділянці колгоспного виробництва. Їх бентежило, чому зерноочисна машина, за яку колгосп заплатив 1800 карбованців, стоїть без дії під відкритим небом, турбувало те, що дощ поливає цемент і мінеральні добрива, що артільні майстри не звертають уваги на поламани вози.

Невдовзі вони планують перевірити, як використовується електроенергія в господарстві, побувають знову на тваринницьких фермах, по-особливу стежитимуть весною за роботою сіваців...

— Невже оце всюди ти встигаєш? — якось запитали Олександра Карпенка комсомоль-

ські активісти з сусіднього села.

Відповідь була короткою: — В мене цілий загін помічників. Вони — всюди.

То так. Бухгалтер Ніна Цибуля, тракторист Віктор Жир, секретар комсомольської організації колгоспу Анатолій Гусев — члени штабу «Комсомольського прожектора». На кожній виробничій ділянці артілі діють пости «КП». Доярка Валентина Мартиненко має до речення штабу на молочнотварній фермі № 1, тракторист

Дмитро Горбенко — в тракторній бригаді № 1, доярка Галина Сахарова — на МТФ № 2. Е дозорці в кожній рілничій бригаді, в майстернях.

Ватажок колгоспних комсомольців Анатолій Гусев подбав, щоб прожектористи повсякчас навчалися. Для них газетні і журнальні матеріали, для них — зустрічі з народними контролерами, бесіди про те, як правильно провести рейдову перевірку на тій чи іншій виробничій ділянці артілі. Вміють, наприклад, ново-

празькі дозорці зробити економічний аналіз господарських справ на тваринницькій фермі, об'єктивно оцінити діяльність будівельників чи механізаторів. А вже в гурті дозорців — молоді спеціалісти.

Після відвідин рейдовою бригадою майстерні механізаторів чи, скажімо, будівельного майданчика, на тих, хто гальмує виконання того чи іншого завдання, не лише спрямовується вістря сатиричного списа. Прожектористи вказують на резерви, які можна використати, радять, якими шляхами краще йти, щоб мати успіх. Знизилась, наприклад, на молочнотварній фермі надоя молока. Прожектористи зауважили: «Все то тому, що погано готуються корми, що не все стадо корів високопродуктивне, є старі тварини, яких треба замінити. Через це і собівартість тваринницької продукції ще висока».

Подібне буває, коли прожектористи критикують окремих осіб. Не вгамувався Олександр Карпенко після того, як попала під сатиричне вістря Катерина Кравцова. Стежив, як дівчина реагує на критику, потім допоміг їй влаштуватись на роботу в колгоспному гаражі.

Кажуть, ніби виготовити листівку «КП» — дрібниця. Олександр Карпенко іншої думки. Не одна людина готує ту листівку. Він дбає про фотознімки, Ніна Цибуля робить літературну правку матеріалів, Анатолій Гусев малює карикатури. І кожен номер дбайливо оформляється, обговорюється з правліннями.

Прожектористи завжди діють у тісній співдружності з народними контролерами. До них, народних дозорців, комсомольці йдуть на розраду, їм і допомагають.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».

с. Нова Прага.
Олександрійського району.

На знімку: начальник «Комсомольського прожектора» артілі імені Леніна Олександр Карпенко.

Фото В. КОВПАКА.

Микола СОЛОДЧЕНКО
ВЕСІЛЛЯ

Старостів шлю до тебе,
Глибока «провінція»!
Рушниками хмарин
Пов'язав їх навкіс.
Захитались тополі,
Наліті по вінця,
Коли сів за столи
Натанцюваний ліс.
Полилося вино
Із левандних басейнів,
І зігнулись ярами
Прадавні столи,
А на хвилях хати
Білобок, як сейнери,
З вишняками у море
Вдалечинь поливли...
— Покохаєшся

щобетом
Й кинешся в мандри,
До хустинок пшениць
Не торкнешся ощик...
І солону сльозу
Витирають лимани,
Й сірі вуса доріг
Підкрутив мотоцикл.
Може, й справді любов
В когось магією

стигне,
Може, й справді любов
Хтось продав у ряду,
Бо повисли каштани,
Як батькові щигл,
На алейних руках
У міському саду.
Гей, ідть, старости,
До красуні «провінції»,
Що коліна ламає
Над польським рік.
Захитались берези,
Наліті по вінця,
І тече по салфетках
Настояний сік!

ЖІНОЧИЙ ФОРУМ

Вчора в приміщенні Кіровоградської обласної філармонії відбулася обласна нарада жіночого активу. 800 делегаток з'їхалось на своє свято. Всіх їх хвилювало питання участі жінок у виконанні завдань п'ятирічного плану та підготовці

до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Багряними маками розцвіли хустини в просторому залі.

За трибуною — секретар обкому партії Н. П. Сухаревська. Вона називає імена славних трудівниць артільних ланів, підприємств.

Наприкінці наради був обраний новий склад обласної жіночої ради.

Для учасниць наради кіровоградські аматори дали концерт.

У ЧНІ Зибківської середньої школи зустрілися із студентами В. Кодяником та В. Брижатовою. Володимир розповів своїм молодшим друзям про навчання в Дніпропетровському університеті. Валентина — про будні в Криворізькому педагогічному. Гості відповіли також на безліч запитань завтрашніх випускників.

І. МОРОЗОВ.
Онуфріївський район.

Десятикласники нашої школи зустрілися з колишніми випускниками. Студенти Іван та Валентина Чалі, Володимир Донченко, Анатолій Литвиненко розповіли молодшим друзям про навчання у вузах, побажали як-

найкраще скласти екзамени на атестат зрілості.

Женя ЛЕВАДКО,
старша піонервожата Петропільської середньої школи Новомиргородського району.

В Бандурівській середній школі відбулося велике свято: сюди завіттали механізатори, тваринники, агрономи, студенти, колишні випускники школи. Всі вони довго і цікаво відкривали учням таємниці радощів, барви людського щастя.

І. МАЛИЧЕНКО,
вчитель Бандурівської середньої школи Гайворонського району.

НА ШКІЛЬНІЙ ОРБІТІ

Червонозорівці Людмила Валеева, Ганна Леонідова, Тетяна Карпенко, Станіслав Сидоров та інші побували в Кіровоградській школі-інтернаті № 2.

— Спасибі, що не забули своїх парт, за якими вперше розгорнули букваря... Спасибі!

З великою увагою слухали учні теплі сповіді робітників. Анатолій ЯРИШ, секретар комсомольського бюро ланарного цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка».

ЕСХІЛ ПІД ЦЕНЗУРОЮ

Зовсім недавно в Осло відбулося ряд виступів грецького студента Періклеса Нейарху, організованних з ініціативи Національної спілки студентів Норвегії і Норвезького комітету за демократію в Греції. Періклес до квітневого перевороту, здійсненого військовим хунтою, був активним діячем Національної спілки грецьких студентів. Йому вдалося покинути Грецію незабаром після приходу до влади чорних полковників і таким чином уникнути арешту. Допоміг йому в цьому кіпріотський паспорт.

Зараз Нейарху — один з керівників студентів-греків, які знаходяться в еміграції. Він виступав перед громадськістю різних країн з доповідями і пові-

домленнями про становище в Греції. — Я твердо впевнений у тому, — говорить Нейарху, — що громадськість різних країн необхідно постійно нагадувати про події в Греції. Треба без втомно роз'яснювати, що на землі стародавньої Еллади утвердилась жорстока поліцейська диктатура. І тривало це невладково. Переворот у Греції, здійснений за згодою і під безпосереднім керівництвом американського імперіалізму, не можна розглядати інакше, як ланку в ланцюгу систематичних намагань США забезпечити свої стратегічні інтереси в басейні Середземного моря. Постійне нагадування про злочини грецької диктатури необхідне ще й тому, що хунта намагається ввести в оману громадськість світу брехливими обіянками про нову конституцію, про відновлення демократії в Греції.

Періклес розповів далі про заходи, що їх здійснює військовий хунта в системі освіти Греції. Система грецької освіти не була передовою і до квітневого перевороту, відзначає він. Достатньо сказати, що до цього часу в університетах користуються підручниками фізики, виданими в 1942 році. Що ж до

демократії в університетах, студентського самоврядування, то становище тут завжди було незадовільне. Однак, навіть ті невеликі реформи, яких студентська молодь Греції домоглася за Уряду Папандреу, були відмінні хунтою. Вона взяла курс на фашизацію освіти в цілому. Полковники поставили за мету переглянути всі підручники в душі «квітневої революції», як вони називають здійсненні ними переворот. До чого приведе такий перегляд, догадатися неважко, якщо врахувати, що вперше в світовій історії теоретичні власті Греції піддають цензурі твори Софокла, Есхіла і Евріпіда.

Що грецька хунта боїться Нейарху, що студентства. Нейо, наприклад, схвалено положення, за яким десять процентів усіх вступаючих до вищих навчальних закладів приймаються без екзаменів. Це так звані «співі високого національного духу», а просто кажучи — агенти поліції, яких вона засилає в середовище студентства, щоб в зародку задушити будь-яку спробу до опору хунті.

Зараз, крім спеціальної секції в по-

ліції, що займається справами студентів, створений аналогічний відділ в грецькій розвідці. Нейарху розповідає далі про концентраційний табір для молоді і студентів в Діоніссосі, де, як вважається, томиться від 800 до 1000 юнаків і дівчат Греції, про муки і катування, яким їх піддають. Нейарху говорить про ідеологію антикомунізму, яка проявляє всі дії чорних полковників. Дійшло до того, що грецькі газети, які контролюються хунтою, не вказали в своїх звітах про останню біду олімпіаду, ні про радянських спортсменів, ні про спортсменів інших соціалістичних країн, чимаче їх зовсім і було в Греноблі.

Багато про що розповів грецький студент. У всіх своїх виступах він підкреслював, що Греції потрібна підтримка і солідарність народів інших країн, прогресивної громадськості усього світу. Періклес Нейарху апелював, яка боротьба, що демократія і соціалістичні країни, чимаче їх зовсім і було в Греноблі.

С. АНДРЕЄВ,
кореспондент ТАРС.

ОГЛЯД КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

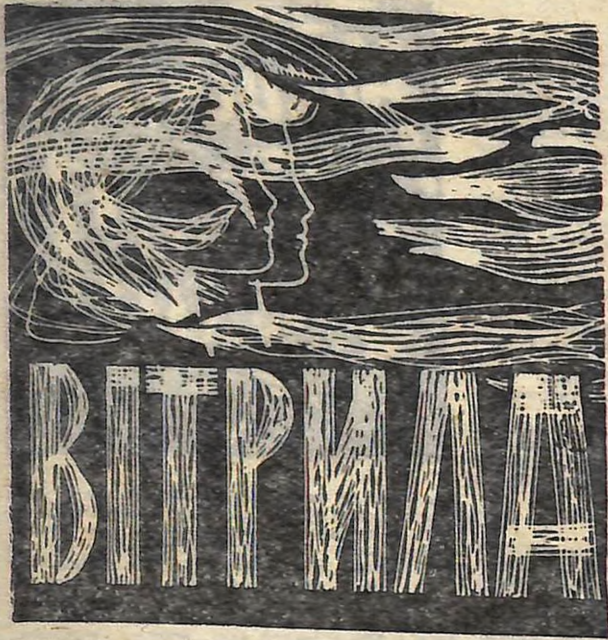
Бюро обкому комсомолу прийняло постанову про проведення обласного огляду роботи комсомольських організацій середніх спеціальних навчальних закладів, присвяченого 50-річчю ВЛКСМ та 100-річчю від дня народження Володимира Ілліча Леніна.

Мета огляду — підвищення рівня ідейно-виховної роботи серед учнів, виховання майбутніх молодих спеціалістів у душі комуністичної переконаності, вірності революційним, бойовим та трудовим традиціям партії і народу.

Основною ланкою огляду в середніх спеціальних навчальних закладах є комсомольська організаційна група. Підсумки огляду груп підводяться щомісяця та після літніх канікул. В районах та містах — до 1 жовтня 1968—1970 рр. Обласний оргкомітет підводить підсумки до 29 жовтня 1968, 1969 і 1970 років.

Для нагородження переможців обласного огляду встановлюються пам'ятний червоний прапор, вимпел. Комсомольські організації-переможці нагороджуються почесними грамотами обкому ЛКСМУ.

ТВІЙ РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

„ДОРОГА“

Це — клуб старшокласників. Клуб на сторінках газети. В матеріалах клубу — роздуми, сподівання, мрії, ваші життєві дороги. Вам, юнаки і дівчата, ставати під вітрила великого життя, вам рушати в путь, вам і творити цю «Дорогу». Кожне відверте слово — добра зернина до врожайного колосу «Дороги». Пишіть нам. Заходьте. В клубі також побувають і виступлять ваші старші товариші.

Матеріали, адресовані клубові старшокласників, друкуватимуться не лише в вашій сторінці «Вітрила»,

а подаватимуться і в інших номерах «Молодого комунара».

Не за горами випускні екзамени. Ти одержиш атестат зрілості, перед тобою відкриються тисячі доріг. Куди податися? Хочеш — їдь до інституту, в технікум, поступай працювати в колгосп, на фабрику, будову. Вже зараз старшокласник запитує себе: «Якою ти будеш, життєва моя дорога?»

Отож перше засідання клубу «Якщо не пройдеш по конкурсу...»

Сторінка
старшо-
класників № 3

АКАДЕМІЯ В СТЕПУ

Чим більше місто, тим менше неба над головою. Куди не кинь — будинки, будови, споруди... І лише вузькі пасма прозорої сині шугаються між кварталами, миготять вгорі таємничими крилами. А тут — простір. Безмежний простір і тиша. Скільки оком сягнеш — степ, степ, степ. Прокладається від зими, вмивається синюватим снігом. Здається, простягни руки до нього — і він озветься, приглубить подорожнього, як рідного брата.

Дорогу ще не розвезло. Сніг, як намоклий пухор, і машину час від часу заносить то ліворуч, то праворуч. Секретар райкому позирив на годинник, заспокоює сам себе: встигнемо.

Ми їдемо в Луганку. Запізнюватися ніяк не можна: після уроків у школі має відбутися «круглий стіл» редакції «Молодого комунара» з випускниками. Не агітувати їдемо, щоб хлопці та дівчата не зурнали рідного села. Погостити душевно про життєві путі дороги, про вибір професії.

Ось і наша академія, — показує Віктор Смаглюк на село, що розкинулося у нибалку. — Наша степова академія!

Переглядаємося з фотокореспондентом. Досі Віктор жодним словом не обмовився про академію, хоч дуже багато розповідав про Луганку, про її добрих людей. А при чому тут академія? Скільки оком сягнеш — степ, степ, степ... Незмірні володіння радгоспу «Маріампольський».

ДОРОГА ЗА ЖУРАВЛЯМИ

Коли під'їздиш до Луганки, спершу на степовому горизонті вимальовується приміщення двоповерхової школи, затоплені вулиці, цілий ліс телеантен. І не зчуєшся, як дорога круто зверне у вибалок, як опинишся на просторій вулиці. На вулиці, наскрізь продутій польовими вітрами. І асе ж не віриться, що ти потрапив у звичайнісіньке село, далеке не лише від райцентру, а й від залізничі та інших центральних доріг.

Луганка — не схожа на десятки колгоспних сіл, що губляться серед степу у вишневих садочках та квітниках. І не тому, що тут, крім електрики та водопроводу, є і телевізори, і легкові автомобілі та мотоцикли... Для цього помешкання характерні нові особливості. Парк, рівні вулиці, типові будинки, серед яких височить добра низка двоповерхових. Кажуть люди, ніби незабаром і асфальт з'явиться в Луганці.

Директор радгоспу Іван Гаврилович Міщанин не стільки хвалиться високими врожайми, виробництвом молока та м'яса, як гарними людьми. Для них він завжди знаходить добре слово, про них говорить тепло і широко. І не дивно, що зараз більше болить Івану Гавриловичу за будівництво Палацу культури, ніж за проект нової контори.

— Начальство якось перебуде, а людям треба...

Так, людям треба. Щоб не йшли туди, де краще, де не лише квітне матеріальний добробут, а й духовний. Щоб у Луганці було найліпше. Все! Від дороги до виступу столичних артистів на радгоспній сцені.

Вже сьогодні чуємо діалог:

— А ви знаєте, що Іван Гаврилович зачистив до школи? Намовляє випускників їхати до театральних інститутів.

Директор мріє про театр у степу, і не пуста мрія в керівника. Адже, коли підходить з господарської сторони, то радгосп «Маріампольський» називають академією. Приїжджають сюди вчитися і зерно сіяти, і тварин доглядати. Бо, як ніде, тут найкраще. В солідних масштабах. Значить, настав час серйозно подумати про інші людські блага.

— Ще недостає нам висококваліфікованих механізаторів, зоотехніків, інженерів... Недостає. Але і не буде їх, коли в селі не пропнуть професії суто сучасного напрямку.

Тому й гомонить часто-густо з випускниками.

— Що ж це ти, Іване, не вчишся? Середньої освіти замало в радгоспі. Ростемо, а ти на місці...

І вже, дивись, заходить Іван до контори, одержує довідку для вступу до інституту. Щоб по закінченні вузу вернутися до рідного села, засукати спрагли до роботи руки. Не повітяться з дипломом по всіх усядах...

Хіба не могла Тамара Глинська вчителювати в Кривому Розі? Там закінчила вуз, там наїшла собі немало хороших друзів. А вернулася дівчина в Луганку, дорогою за журавлями прийшла в петрівські степи.

Де тільки не «носило» Лїду Шершньову! І на донні криворізькій шукала собі долю, і малюром працювала, і на Урал їздила... А вернулася цієї весни додому, раніше від птахів перелітних.

Подібних прикладів небагато. Бо мало хто залишав Луганку назавжди. Хіба що тільки воїни, що не вернулися з-за Дунаю...

«ЯКЩО НЕ ПРОЙДУ ПО КОНКУРСУ?»

Іх близько тридцять. Гарних своєю молодістю, шасливих доброю надією. Близько тридцять хлопців і дівчат, які через кілька місяців триматимуть у руках атестати зрілості. Немає потреби читати їм нудні лекції про вибір професії, про покликання Час, праця вчителів, зробили свою справу: навчилися відрізняти добро від зла, звикли мислити не лише над теоремами та законом Архімеда. Погляди відверті, думні погляди. Скажи щось не так — підведеться он хоч би та, круглонога, і не подивиться, що ти секретар райкому... За редакційним «круглим столом» немає поділу на чини, орієнтації на заздалегідь продумані виступи.

Прийшли до нашого столу і колишні випускники Луганської середньої школи. Ну, а хіба могла обійти така подія директора радгоспу Іван Гавриловича ще задовго до початку зустрічі форсував учительську. Навіть кілька восьмикласників та дев'ятикласників проникло на «наше віче»: а що воно буде?

А було ось що. Три години пролетіло, як три хвилини.

Відповіді на шість запитань, заданих випускникам, стали основою дружньої

розмови. Нетрудно було уявити, що перед виходом на самостійну життєву дорогу в класі немає байдужих. Кожного турбує не лише вибір професії, а й відповідальність за свої перші кроки.

— Де гладко — там немає нічого.

— Якби не було труднощів, то, може, і сонця не було б у небі.

Ніхто нікому не навізував своїх думок, ніхто нікого не почував. Кожен висловлював те, що думає. Учні мислять, і в цьому заслуга і педагогічного колективу школи (директор Ольга Миронівна Левченко), і комсомольської організації радгоспу. Виробничники не просто заходять до школярів — вони живуть з ними одними турботами і сподіваннями.

— Кілька років тому закінчила я нашу школу, — говорить Людмила Глинська. — Спочатку працювала свинаркою... Потім вступила до Дніпропетровського сільськогосподарського інституту. Нелегко було вчитися, та не вішала носа. Навіть допомагала першокурсникам, що прийшли до вузу з шкільної партії. А зараз, як бачите, вдома... Диплом економіста не полишив моїх труднощів, а навпаки — змусив глибше дивитися на життя, а, значить, працювати двадцять п'ять годин на добу. Бо є в мене Луганка...

Встає Люда Троценко. Десятикласниця. Вона мріє стати вчителькою, виховувати справжніх земледівців.

— А чому вчителькою? — репліка з задніх рядів.

— Моя мама хотіла вивчитися на вчительку, але їй перебила війна...

Білява дівчина з голубим бантом соромливо прикушує губи. Це — Женя Шевчик.

— А я скажу... Хоч як ми вихваляли девіз: «Всім класом у радгосп» — він не зовсім вірний. У нашому класі двадцять вісім учнів, значить, стільки ж доріг. Мені подобається професія геолога.

Лїду в гірничий інститут. Не пройду по конкурсу — повернуся в радгосп, але другого літа знов буду складати екзамени до обраного вузу. І вступлю!

В словах Жені — вогонь віри. То й не бути по-іншому. І коли до радгоспу надходять нові машини, мабуть, не один односельчанин згадає Женю: а, може, агрегат виготовлено з того металу, який відшукала в далекому Сибіру наша луганчанка!

Десятки очей — десятки мрій. Люда Красновид збирається стати хіміком. А ще їй подобається професія трактористки.

— Дехто нарікає: мовляв, там і курява, і мазут... Нічого... Без труднощів, як кажуть, і рибки не витягнеш з води. А хіба нам легко даються знання? Хіба життєвий буквар, який ось-ось відкрине перед нами свою першу сторінку, обіцяє лише замилювання світом? Ні. Подивіться на своїх матерія, що трудяться в радгоспі... Придивіться, і стане ясно, що

будуть не тільки радощі, а й сльози. Гіркі, праведні сльози, без яких немислиме щастя.

Володимир Годун любить радіосправу, Валентин Панов — водити автомобіля, Люба Дешевенко хоче вивчитися на лікаря...

— Молодець, Любо! Приїзди в Луганку, подаруємо тобі прекрасну лікарню, — обіцяє Іван Гаврилович. — А тобі, Миколо Іссак, спорудимо пам'ятник в центрі села, якщо розробиш проект такого комбайна, щоб не лише збирав кукурудзу, а й чистив качани.

Думки, думки... Та найголовніше те, що у виступі кожного учня чулося: «мое село», «повернуся додому», «завжди пам'ятатиму Луганку». Шкільна юність полюбила своє, рідне, звідки починається для неї таємничість і краса Вітчизни.

ПРОЛОГ

Весніе степ. Ще не гуркочуть посівні агрегати, а вже пахне зерном. А в голові клубкуються слова, теплі слова, що так недавно випурхнули з класної кімнати. Перед очима стоять Женя, Люда, Володимир, Микола... Гарні діти степової академії. Вони кажуть мені:

— Повірте, наше село — найкраще! І я вірю.

Валерій ЮР'ЄВ,
спектор «Молодого комунара»
с. Луганка
Петрівського району.

На знімках: їде «круглий стіл» (ліворуч); виступає колишня випускниця Луганської середньої школи Людмила Глинська (праворуч).

Фото В. Магденка.

ДОРОГИЙ ДРУЖЕ!

А що ти відповіси на запитання, задані за круглим столом газети випускникам Луганської середньої школи? Ось вони:

1. Що тебе найбільше турбує перед виходом на самостійну життєву дорогу?
2. Куди збираєшся поїхати після закінчення школи? З якою метою?
3. А якщо не пройдеш по конкурсу до вузу, що далі?
4. Що ти знаєш про роботу комсомольської організації заводу, фабрики, колгоспу?
5. Чи бачиш ти труднощі поза шкільним порогом: в колгоспі, на заводі, фабриці? І чи може бути справжнє щастя без труднощів?
6. Що ти встиг доброго зробити для людей, на їх добру згадку?

Напиши також двома словами про свою успішність. Вкажи ім'я та прізвище, школу, клас.

Відповідь надсилай на адресу: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, «Молодий комунар», клуб «Дорога».

Учасники танцювального гуртка Млазовікського районного Будинку культури часто радують жителів міста своїми виступами. На фото (зліва направо): гуртківці Валентина КАЗАНЮК, Олександр НЕЛЮБ, Надія КРАВЧЕНКО.

Фото В. ФЕДОРОВА.

НАКАЗ ОБЛАСНОГО ШТАБУ „СНІГОВОГО ДЕСАНТУ“

Весна владно вступає в свої права. Тому цей наказ останній. Підводлячи підсумки військово-спортивних змагань, наказуємо:

1. Відзначити роботу батальйону Кіровоградського технікуму механізації сільськогосподарства за активну участь у «Сніговому десанті».
2. Батальйонам використати літній час для оволодіння військово-технічними знаннями, для поліпшення спортивної бази.
3. З настанням зими продовжити військово-спортивні змагання.

Начальник штабу полковник запасу.

В. ПОВІЧУК.

Спорт

Хроніка змагань

Закінчився двотижневий обласний жіночий турнір з шахів. Перше місце виборола першорозрядниця Ф. Гершман, яка набрала вісім з половиною очок з дев'яти. На другому місці Г. Сотникова (8 очок), на третьому — Д. Черв'якова (7,5 очка).

Галина Сотникова виконала норматив першого спортивного розряду.

Б. БОЛТЯНСЬКИЙ.

Розпочалась першість обкому профспілки працівників зв'язку і автотранспорту з настільного теніса, яка входить до заліку спартакіади обкому профспілки. В змаганнях беруть участь вісім команд любителів малої ракетки.

В. ГУРСЬКИЙ.

В колективах фізкультури обласної ради «Динамо» проходять змагання з кульової стрільби, шахів, шашок. Такі змагання вже відбулися в Млазовікському, Бобриняцькому та інших районах.

Більше сорока любителів шашок беруть участь в першості товариства. Це найбільш масові змагання з цього виду спорту за останні роки.

К. МИКОЛАЄНКО.

СМІШИНКИ

РИБНИЙ СУП

Під час обіду в шкільній їдальні учень питає у товариша:

— Це що, рибний суп?
— Ага. Я бачив, як наливали воду з акваріума.

НА СЕЛО ДІДУСЕВІ

— Кому це ти листа пишеш? — питає у Федька батько.

— Товаришеві. Разом були в піонерському таборі.

— А ти ж знаєш його адресу?

— Та ні. Оце пишу, щоб він повідомив її.

М. ТОПОЛЬНИЦЬКИЙ,
С. ЖУРЖА.

ТАЄМНИЙ СТАРТ

Західне узбережжя японського острова Хонсю. Американська військово-морська база Йокосука. Двоє в чорних формених плащах, пройшовши пірсом повз величезні темні силуети військових кораблів, зупинилися біля невеликого судна. На мить спалахнула електрична ліхтарі, тихо прозвучали паролі і відзиви. Ті, що прийшли, піднялися по трапу.

Капітан 3-го рангу Б'ючер, побачивши командуючого американськими військово-морськими силами в Японії контр-адмірала Френка-Джонсона, завернув по стійці стрункою і почав було рапортувати.

— Відставити! Покличте краще начальника вашого оперативного відділу!

— За вашим наказом, сер, лейтенант Шумахер прибув, — незабаром доповів захаканий молодий офіцер.

— Карту, — коротко кинув адмірал. Його палець, похований від нікотину, ткнувся в Японське море.

— Сьогодні опівночі стартуєте, — сказав він. — Курс вашого корабля — до берегів Північної Кореї. Всі докладні інструкції в цьому конверті. Добре вивчіть, запам'ятайте наизубок і зніщайте.

Запалюючи і запропонувавши сигарети офіцером, він продовжував:

— Ваше основне завдання — вести всебічну радіоелектронну розвідку вздовж узбережжя червоної Кореї у вказаних границях. Довге перебування поблизу ворожого берега відкриває для вашого корабля, що має таке досконале розвідувальне обладнання, досить широкі можливості. Ними треба зуміти тільки скористатися. Ваші електронні вуха й очі повинні цікавитися не лише місцезнаходженням радіо- і радіотехнічних станцій північнокорейців, перехопленням їх радіозв'язку, вивченням «поверхів» різних берегових, повітряних і корабельних електронних систем і засобів. Нам потрібні буквально всі дані про порти, типи, кількість і вантажопідйомність кораблів, що входять і виходять з них, Дрібниці тут немає. Важлива будь-яка деталь. Чим ближче корабель буде діяти біля узбережжя, тим вищі будуть шанси розвідувальної електронної апаратури. На випадок чого дайте сигнал, що ваш корабель — мирне гідрографічне судно, а ви знаходитесь у міжнародних водах. Самі ж пошвидше тікайте. У всякому разі, унікальна електронна розвідувальна апаратура корабля ні за яких обставин не повинна потрапити в чужі руки. У випадку чого — радіруйте... Все. Мене не проваджати і про мій візит на «Пуєбло» мовчок!

Так, за свідченням газети «Нодон сімун», почався рейд «Пуєбло» до берегів КНДР.

ІНСТРУКТАЖ В АНБ

Кавалькада «лінкольнів» і «шевроле» летіла автострадою з Вашингтона на захід... На півшляху до Балтіморі воно, круто повернувши, зникла в похмурих лісах Меріленда. Незабаром серед потріпаних рядів дригятих загорождень відкривалися м'ясні ворота.

Біля під'їзду великого будинку приїжджких зустрічав сам шеф надтаємного пентагонського агентства національної безпеки США М. Картер. Так почався для американських журналістів неофіційний «бріфінг» (інструктаж), бо в зв'язку з обговоренням у конгресі проекту бюджету на 1988 рік АНБ необхідна була підтримка преси.

— В сучасну епоху, — говорив Картер, — успішні в великій гонимій війні, на нашу думку, буде залежати від результату радіоелектронної війни. Ракетна техніка, численна авіація, флот, весь зв'язок і т. п. повністю базуються на радіоелектроніці.

Фундаментом же всієї підготовки до подібної війни наші спеціалісти вважають радіо і радіотехнічну розвідку. В цьому розумінні електронна війна веде свій вільний час, вона не оголошується і не припиняється, вона, так би мовити, незрима, не знає обмежень у просторі й часі.

Наша сучасна система електронної розвідки охоплює всі п'ять континентів. — Картер підійшов до великої електрифікованої карти світу. — Вмикаю жовте світло. Поблизу кордонів краї, які нас цікавлять, розгорнуто сітка з декількох тисяч наземних станцій радіоперехоплення. Тепер вмикаю голубе світло. Воно означає систематичні польоти наших розвідувальних літаків вздовж кордонів соціалістичних країн. В стратегічно важливих районах світового океану ведуть розвідку спеціальні кораблі. Їх дії позначені зеленою підсвіткою. Нарешті, як показано різнокольоровими «світлячками», в навколосемному космосі діють наші секретні розвідувальні супутники.

Така в загальних рисах система глобальної електронної розвідки, що працює, природно, в контакті з усіма іншими спеціальними службами.

— Чи не можна обійтись одним, скажімо, супутником? — спитав один із запрошених оглядачів. — Адже з літаками ми не раз уже «горіли». Я яка ефективність всієї системи?

— Бачите, кожний ланцюг у цій системі має свої недоліки. Росіяни і їх союзники ма-

ють велику територію. Наші наземні пости радіоперехвату, що діють в основному в межах геометричної «видимості», не можуть «прошукати» такий великий простір. Тому їх доповнюють літаки, радіус дії яких вже більший. Але й він обмежений. Та й літати їм можна лише вздовж кордонів. Тому потрібні супутники. З космосу вони можуть продилятися і прослухувати всю ворожу територію. Але, щоб виявити «почерки» електронних об'єктів, за ними треба слідкувати безперервно протягом довгого часу. Супутники ж знаходяться над об'єктами лише мить. До того ж, вони обертаються дуже високо і не можуть прослухувати слабкі електронні сигнали. От ми й змушені застосовувати ще й десятки кораблів-шпигунів, які можуть близько підходити до узбережжя і прослуховувати сигнали невеликої сили.

— Але їх можуть захопити? Твердо наголошуємо, що й не буде. Головна цінність кораблів-шпигунів у тому, що вони можуть діяти поблизу чужого узбережжя буквально місяцями.

ГАНЕБНИЙ ФІНІШ

Ця зустріч в АНБ сталася за місяць до скандальної історії з «Пуєбло».

Як тільки патрульні кораблі КНДР затримали цей корабель, Білий дім поспішно висунав дві «прикриваючі» версії. Перша: корабель — невинне океанографічне судно. Друга: на нього зроблено «неспробокований напад» у міжнародних водах.

Вбивчо ясні знання капітана «Пуєбло» Ллойда Марка Б'ючера, інших членів екіпажу і шпигунський характер радіоелектронного оснащення корабля незаперечно показали, що ці версії шиті білими нитками.

Капітан «Пуєбло» не виконав даної йому інструкції — не потопив корабель, не зніщав усю розвідувальну апаратуру, щоб зникати кінці в воду. Таємне стало явним.

Дії «Пуєбло» ніяк не випадковий і єдиний факт. «Нью-Йорк таймс» прямо пише, що «Пуєбло» — це лише «кода» з ланок тієї величезної мережі засобів електронного підслуховування, яку США використовують на суші й на морі, в повітрі і космосі.

Під тиском неперерпних фактів Раксу і Макнамарі довелося підтвердити, що «Пуєбло» був захоплений в територіальних водах КНДР. А член палати представників республіканець Генрі Хейдеберг прямо заявив, що цей корабель-шпигун належить агентству національної безпеки Пентагону.

А зовсім недавно капітан «Пуєбло» зробив друге визнання про шпигунські дії. Він підтвердив, що «Пуєбло», згідно з оперативним наказом, підписаним командуючим ВМС США в Японії, повинен був провести операцію «Пікрут» по збору електромагнітних, океанографічних матеріалів у прибережних водах КНДР і радянського Далекого Сходу. «Ми, — заявив він, — були зобов'язані виявити кількість і клас, номери і бойові колонні, бойову здатність, місію і організаційно-командну систему кораблів військово-морських сил, а також збирати розвіддані про місцезнаходження командних пунктів військово-морських сил».

Капітан «Пуєбло» підтвердив, що в даній йому інструкції перераховувались і такі завдання, як визначення точної дислокації комунікаційних і спостережних постів, класів і потужності, призначення радарів і комунікаторів, здібності і натренованості зв'язківців, безперервно засікати і записувати всі сигнали радарних установок КНДР.

Так спроба видати чорне за біле ганебно провалилася. Причому, народ США ще раз упевнився в тому, що його уряд здібний на велику брехню.

А. СОЛОВЬОВ,
полковник, кандидат військових наук.

„ЗІРКА“ — ОДНООСІБНИЙ ЛІДЕР

Кіровоградська «Зірка» провела в Ялті третій матч у розіграшу весняного призу Федерації футболу УРСР. Воно зустрілася з миколаївським «Суднобудівником».

Хоч у першому таймі ініціативою повністю володіли ваші земляки і привабливі тричі мали можливість відкрити рахунок, успіху вони не добились. Після перерви миколаївці ввели в гру свіжі сили, замінили трьох польових гравців (кіровоградці до кінця виступали одним складом). Гра вирішилася, здавалося, що вона так і закінчиться безрезультатно. Але в останній момент наші футболісти знову притиснули суперників до їх штрафного майданчика. На 89 хвилині кутувий подає Віктор Квасов, і Володимир Дерябин приносить команді перемогу — 1:0.

Після третього туру «Зірка» — єдина команда в ялтинській зоні, яка не втратила жодного очка. Найближчі її суперники — «Гаврія» і «Металург» — відстали на два очка.

17 березня наші земляки зустрічаються з «Таврією».

СИМФОНІЯ ВЕСНИ

Березень — ранок року. Сивий зими не вистояти проти могутнього наступу весни. Більше стало сонячних днів. З-під снігового покриву на горбах виглянула, запарувала під сонцем земля.

Ростуть бурячки, іноді вони бувають дивовижних розмірів. При подиху вітерцю вони тихо дзвенять, чується тонка симфонія весни, яка приносить людям радість, а природі пробудження.

ПРИЙМАЮТЬ СОНЯЧНІ ВАННИ

Ще холодно. На снігу вималюються чималі тні від дерев. А з сонячного боку під кушем з'явилася невелика таловина. Відчувши сонячний промінь, проснулись від зимового сну «солдатики». Вони зібрались тісною купкою на весняному острівці, а поряд асілися червоні «сонечка». Вони першими вирішили приймати весняні сонячні ванни.

ПОЧАТОК ПІСНІ

Відчувши весну, на північ почали відпочивувати зимові гості — рогаті жайворонки, чечітки, сингурі.

Незабаром відлетять у ліси сороки, сойки, ворони, галки, які жили взимку біля людського житла.

А білошкі сніжці довго будуть наповнювати піснями на-

ші садки, парки, сквери. Це вони ще в лютому почали співати свою нову пісню, радісну і зворушливу. Любить народ цю пташину, охороняючи лісу і саду, першу провісницю весни.

ПЕРША КЛАДКА

Який птах першим почав кладку яєць у нашій місцевості? Ворон. В своєму роді це найбільший птах. Він має блискуче чорне пір'я.

Ще в другій половині лютого пара птахів почала все частіше з'являтися біля гнізда: треба відремонтувати житло. А в березні вже можна знайти там зеленуваті з корицею цятками яйця. Щоб вони не заохолонули, птахи й на хвилину не залишають гніздо, по черзі вигріваючи своє майбутнє потомство.

М. ПАТОКІН.
м. Кремгес.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 17 березня. Перша програма, 12.00 — Розповіді про Героїзм. Виступ письменника С. Смирнова. (М). 12.30 — «Священні місця нашої Батьківщини». Бородіно. (М). 13.30 — «Дяла вас, жінки». Тележурнал. (Одеса). 14.00 — Програма кольорового телебачення. (М). 15.30 — Наша афіша. (К). 15.35 — «ТЕК-68». (К). 16.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. «Радар». (М). 16.30 — «Музичний кіоск». (М). 17.00 — Програма передач. (К). 17.05 — Піонерська естрада. (К). 17.45 — Міжнародні змагання з плавання на приз газети «Комсомоль-

ська правда». (Мінськ). 19.00 — «Сім днів». Міжнародна програма. (М). 19.30 — М. Старичкин. «Лиха доля». Вистава театру імені Ів. Франка. (К). 22.00 — «Камертон доброго настрою». (Донецьк).

ПОНЕДІЛОК, 18 березня.

Перша програма, 16.30 — «Мости дружби і братерства». «На священній землі Волгограда». (Луганськ). 16.45 — «До світла». Тележурнал. (Львів). 17.15 — «Музичний турнір міст». (Київ — Алма-Ата). 18.00 — Телеагентство «Піонерія». (Куйбишев). 18.30 — «Подвиг дожиттю в житті». До 150-річчя з дня народження К. Маркса. (М). 19.00 — Телевісті. (К). 19.30 — «З малювання митця». Народна артистка республіки Н. Доценко. (Львів). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — «Дружба навіки» (Кіровоград). 21.30 — Художній фільм «Гарячий полудень». (Кіровоград).

Друга програма, 21.15 — М. Лисенко. «Інокенті». Опера-хвілінка. (Одеса).

ВІВТОРОК, 19 березня. Перша програма, 11.00 — Художній

фільм «Покоління переможців». (Кіровоград). 17.30 — Телевісті. (К). 18.00 — Життя і творчість музиканта «Р. Шедри і В. Васнер». 19.15 — Телефільм. (Кіровоград). 19.05 — «Артем на Елісаветградщині». (Кіровоград). 19.30 — Телефільм «Ілліча втілена мрія». (Кіровоград). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.46 — М. Горький. «Сімплонський тунель». Прем'єра телеспектаклю. (Миколаїв).

Друга програма, 18.00 — «Рідний дім лауреатів». (Львів).

ПОГОДА

17—18 лютого буде хмарно з проясненнями, часом опади, ожеледь. Вітер західний, сильний. Температура повітря вночі — 0—5 градусів морозу, вдень — від нуля до п'яти градусів тепла.

АДРЕСА: ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: редактора — 2-45-00, відповідального секретаря — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

МОЛОДОЙ КОМУНАР — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.